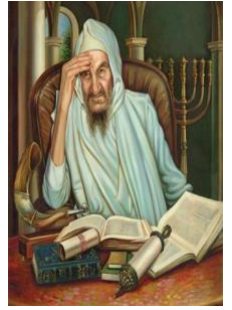

אין לקרוא בזמן התפילה ובזמן קריאת התורה
 העלון מוקדש להצלחת וישועת הרב הגאון יאשיהו יוסף פינטו בן הרבנית זהרי.
 ולרפואת הרב אפרים בן מחבובה, אבשלום בן תריה, אמנון בן עליזה, עומר בן שושנה, יהודה בן שרה,
 אורנית בת שושנה, זר חיה בת ניצה.

להקדשות ולהפצת העלון פנו אלינו במייל mahamardaniel@walla.co.il
 או בפלאפון : 0523458725

מאמר דניאל לפרשת "ראה"

"ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה" – שאלת השאלות לפסוק זה, מדוע נאמר בלשון יחיד (ראה) ואז עובר ללשון רבים (לפניכם)? הרי אם אומר "ראה" ביחיד צריך להגיד "לפניך" גם ביחיד, או להגיד "ראו" ו "לפניכם". אלא, על פי הגמרא בקידושין "לעולם יראה אדם עצמו כאילו חציו חייב וחציו זכאי, עשה מצוה אחת אשריו שהכריע עצמו לכף זכות. עבר עבירה אחת או לו שהכריע את עצמו לכף חובה." ורבי אליעזר בשם רבי שמעון "לפי שהעולם נידון אחר רובו והיחיד נידון אחר רובו עשה מצוה אחת אשריו שהכריע את עצמו ואת כל העולם לכף זכות, עבר עבירה אחת או לו שהכריע את עצמו ואת העולם לכף חובה. ולכן התורה אומרת לכל יחיד ויחיד ראה והתבונן במעשיך, במעשה שלך אתה מכריע את הכלל ואת עצמך. ולכן ממשיך בלשון רבים "לפניכם" כי כולם תלויים במעשה של היחיד, המעשה היחיד של משפיע על כל העולם כולו. כל ישראל ערבים זה לזה. וכל אחד משפיע על השני, עד כדי כך, שאדם עושה מצווה הוא באותו רגע מציל יהודי במקום אחר בשעת סכנה.

פרשת ראה מגיעה בתחילתו של חודש אלול. וראשי תיבות ראה – ראה אלול הגיע. אנו בפיתחו של חודש אלול, חודש הרחמים והסליחות, 40 יום לפני כיפור ודבר זה נרמז במילה אלול ראשי תיבות "אני לדודי ודודי לי" סופי תיבות 4 פעמים י' (10) ביחד זה 40. ואלול נרמז גם בפסוק "ומל ה' אלוקיך את לבבך ואת לבב זרעך" את לבבך ואת לבב ראשי תיבות אלול. לרמוז לנו, שבחודש זה צריך למול את עורלת הלב, לבדוק מה אנו יכולים לתקן במידות שלנו, מה לא עשינו טוב השנה ולתקן לקראת השנה החדשה. ולא רק מצוות של בנאדם למקום, אלא מצוות של בנאדם לחברו, לא לחכות עד יום הכיפורים, אלא לבקש מחילה ולהצטער מעכשיו, ולקבל על עצמנו לאהוב כל יהודי ולקרבו לה' יתברך.

נהנתם מהעלון? רוצים לזכות גם אחרים? לזיכוי הרבים באיזור מגורכם פנו ל

mahamardaniel@walla.co.il או למס' 0523458725

איזור	כניסת השבת	יציאת השבת	ר"ת
ירושלים	18:51	19:41	20:29
ת"א	18:49	19:38	20:26
חיפה	18:50	19:40	20:28
באר שבע	18:50	19:39	20:27

העלון מוקדש לעילוי נשמת : אורלי בת סעידה, נוריה בת נעימה, חנה בת נוריה, רחל שירה בת תמו, קוקב בת אביגיל, אינס בת מרים, חדווה בת מסעודה. שלמה בן נוארה, גרשון בן רחמה, עזרא בן אסתר, אהרון בן חזלה, שלום בן חנדן, חי בן ירדנה, אליהו בן מרים, אליהו בן רחל, חנניה בן אסתר, שמעון בן עיישה, זכריה בן ורדה, חיים בן אסתר, יוחנן בן ביסקי, נתנאל בן אורלי, אברהם בן חנה, יהודה בן אסתר, יהושוע בן תמו.

הליכותיו והנהגותיו בקודש של סידנא בבא סאלי:

הבבא סאלי נהג לשבת על שולחנו ולפני הסעודה היה נוהג לברך בורא פרי העץ על זית, והיה חותכו בסכין כדי לבדוק אותו מן התולעים. ומעשה היה באברך שבאמצע סעודה לקחת זית ולא בדק אותו מתולעים וגער בו הבבא סאלי כיצד אוכל הוא זית מבלי לבדקו? ומיד בזית הראשון שבדק החסיד מצא תולעת. ראו כולם את קדושתו של הבבא סאלי. ואחר כך היה הבבא סאלי מברך בורא פרי האדמה על מלפפון או קישוא מבושל או צנון כדי לפטור את כל הירקות והפירות שיאכל בסעודה. ואחר כך היה שותה ומברך שהכל על מנת לפטור את המשקים שבתוך הסעודה. והבבא סאלי היה מקפיד לא לאכול כזית ולא לשנות רביעית כדי שלא יצטרך לברך עליהם ברכה אחרונה ועל ידי כך היה יוצא הבבא סאלי מכל הספקות של הברכות בסעודה. והיה מקפיד הבבא סאלי על סדר הברכות "מגע אש" – מוציא מזונות גפן עץ אדמה שהכל. ופעם אחת שאלו את הבבא סאלי מדוע לא שותה יין ופוטר את כל המשקים בסעודה? ענה להם הבבא סאלי שבתאפיללת לא היה מצוי יין ולא הורגלו בדבר לפטור המשקים בברכת היין. הבבא סאלי הקפיד בשולחן שבת לאכול לחם שנאפה בבית בטרה ובהשגחה על ניפוי הקמח והפרשת החלה. והבבא סאלי היה נוהג לשים את שתי ידיו על הפת בשעת הברכה שיש בהן 10 אצבעות כנגד 10 מצוות התלויות בפת. ולכן גם יש 10 תיבות בברכת המוציא, ועשר תיבות בפסוק "מצמיח חציר לבהמה וכו'.." ועשר תיבות בפסוק "ארץ חיטה ושעורה.." ועשר תיבות בפסוק "ויתן לך..." וכן היה נוהג הרש"ש ועוד... ומספרים שפעם אחת באחת הסעודות הבבא סאלי אמר שצריכים לחכות לאליהו. ואף אחד לא הבין את כוונתו, לאחר חצי שעה שבבא סאלי ממתין לאליהו, פתאום אמר הבבא סאלי לכולם "אליהו תורג'מן נחת ברגע זה בנמל תעופה, כשיבוא לכאן נתחיל בסעודה". אך הודיעו לבבא סאלי שאליהו הגיע לארץ בשביל הלווית אחותו והוא כנראה לא יגיע אליו, אז הסכים הבבא סאלי להתחיל בארוחה. למחרת שהלכו לנחמו שאלו אותו באיזה שעה נחת בארץ וראו כולם שהבבא סאלי אכן צדק והתפעלו כולם איך הבבא סאלי דייק באותה שעה שאמר להם שהוא נחת באמת כך היה... כוחם של צדיקים.

מתורתו של הרב יורם מיכאל אברג'ל זיע"א

בעל הטורים מוסיף שלאחר אזהרת התורה "השמר לך פן תעזוב את הלוי" ממשיכה התורה ואומרת "כי ירחיב ה' אלוקיך את גבולך" וזאת כדי לרמוז לאדם שכאשר יזכה להשפיע מהממון שה' יתברך נתן לו לבני התורה, לא רק שדבר זה לא יגרום לו חוסר, אלא אדרבה, בזכות זה ה' יתברך ירחיב את גבולו ויזכה אותו לעושר גדול, בבחינת מה שנאמר "מתן אדם ירחיב לו (משלי יח, טז). לפיכך שהתורה מזהירה "השמר לך פן תעזוב את הלוי" נכלל באזהרה זו איסור חמור להתעלם ממצוקתם של בני התורה היקרים אשר כל חיים מקדישים למען ה'. ומוטלת החובה על כל אחד לפתוח את ליבו וידו ולהעניק לבני התורה חלק מכובד ממה שבירך אותו ה'.

ואפשר להוסיף ולחזק את דברי הרב, שאסור להתעלם גם מאנשים שזקוקים לעזרה, כי צריכים לזכות דבר פשוט, זה או שאתה בצד הנותן או שאתה בצד שצריך שיתנו לו, אם ה' שלח לו שפע והצלחה ופרנסה, זאת אומרת שברוך ה' יש לך ואתה זה שצריך לתת לעניים, חלשים, חולים, וכמובן אנשי תורה קדושים, וזכור, שהממון לא נשאר עם האדם לנצח, אלא

תורה מצוות ומעשים טובים. הצדקה של האדם תישאר איתו לעד, שנאמר "צדקתו עומדת לעד".

הבעל שם טוב הקדוש

זאב היה יהודי פשוט, עובד בתור עגלון עני שהיה מתפרנס בשביל פרוסת לחם. ידיעות בתורה לא היו לו, אך את מצוות התורה שמר במיוחד. והינה השבת עוד שניה בפתח, החמה עומדת לשקוע, ולראשונה בחייו, זאב נחרד עד עמקי נשמתו, הוא כנראה ייאלץ לחלל שבת קודש. הוא שלח מבט אחד נוסף בשקיעה והרביץ צליפה אחרונה של ייאוש בגב סוסו. "אוי סוסי הדל" קרא בעצבות. "אינך יודע כי שבת קודש עומדת להיכנס?" אך זאב ידע בתוך תוכו שאי אפשר לבוא בטענות לסוס חלש ועלוב שכזה.. לרגע חשב לעצור את הסוס בתוך יער ולשבות במשך כל השבת. אך לאחר מחשבה קטנה שישב במשך כל השבת עם חיות טורפות ביער ללא קידוש וללא סעודה, המשיך בדרכו. כשהגיע זאב לעיירה כבר היו כולם בבית הכנסת. בבושת פנים הגיע לביתו וירד מהעגלה. בצעדים כושלים נכנס לביתו והחל לפרוץ בבכי. בקול שבור סיפר לזוגתו על הדבר שקרה לו, "חיללתי שבת קודש" רעייתו השתתפה בצערו וניסתה לעודדו. "יהודי אסור לו שיצטער בשבת קודש". "לא חיללת את השבת מרצונך, היית אנוס בדרך, ואין לי כל ספק שאתה עדיין יכול לתקן את מעשיך, מיד בצאת השבת תיגש אל רבך וספר לו את המעשה והוא בחכמתו ובקדושתו ידריךך כיצד לכפר על "העוון" אמרה. זאב הקשיב לקול אשתו, הוא מיהר לשטוף את פניו ולהחליף את בגדיו לבגדי קודש והחל להתפלל את תפילת השבת. כשהופיע זאב בבית רבו בצאת השבת, היה ברור לרב שדבר חמור אירע. פניו של זאב ניראו חיוורות ומיוסרות. בסבלנות רבה הקשיב לסיפורו הנרגש של העגלון ולבכי שבנבע מעומק ליבו הטהור. "שמע נא יקירי" אמר הרב. "הקדוש ברוך הוא, רחום וחנון. אומנם עברת עבירה, חילול שבת אינו עניין פשוט, אך עשית זאת בשוגג ולפיכך עליה לעשות מעשה לכבוד שבת קודש. לך וקנה שני נרות יפים והדלק אותם בערב שבת קודש הבא בבית כנסת." בערב שבת, הופיע זאב בבית הכנסת כשבידיו שני נרות גדולים ונאים. בית הכנסת היה ריק לגמרי. רק בצד ישב אחד מחסידי הבעל שם טוב. הוא התבונן בשקט במעשיו של העגלון. כשסיים העגלון להדליק את הנרות, שאל אותו החסיד של הבעל שם טוב לפשר מעשיו. זאב הנרגש סיפור לו על חטאו ועל דרך התשובה שתיקן לו הרב. "מה?? חילול שבת???" צעק החסיד, "על דבר כזה מכפרים בהדלקת נרות בבית כנסת?" מדובר בעבירה קשה וחמורה ביותר!" סיים החסיד ושב למקומו. זאב נותר נבוך. ופתאום כדי לאשר את דברי החסיד הגיעה רוח וכיבתה את הנרות. העגלון ראה בכך סימן מהשמיים שתשובתו אכן לא התקבלה והוא לא ידע את נפשו מרוב צער. שבור ומדוכא חזר זאב לרבו לספר לו את דברי החסיד. כל הרגעותיו של הרב לא עזרו, זאב היה שבור ומדוכא, במיוחד שהנרות כבו. זאב העגלון חש שפל ושאין דרך שתעזור לו. הרב שראה את המצב הציע לו ללכת בעצמו לבעל שם טוב שיורה לו מה עליו לעשות. הבעל שם טוב הביט בחמלה על היהודי הפשוט שלפניו. הוא שמע את סיפורו ואמר: "דרך תשובה נאה הורה לך רב העיירה, עלי רק לחזקך ללכת בה. מבטיח אני לך כי הנרות ידלקו יפה ויתקבלו ברצון לפני ה' יתברך". הפעם התעודד העגלון ושמח שמחה גדולה,

הבעל שם טוב הוסיף וביקש מהעגלון למסור לאותו חסיד שלו שישב בבית הכנסת איגרת מסויימת. זאב הודה לבעל שם טוב, לקח את האיגרת והמשיך לדרונו. כשחזר זאב לעיירה, הופתע החסיד לקבל ממנו איגרת מהבעל שם טוב. כשפתח את האיגרת ראה שהבעל שם טוב הזמין אותו לשבת קודש אצלו במז'יבוז. שמח החסיד שמחה גדולה והחל להתארגן לנסיעה אל רבו. הוא יצא ביום חמישי, הנסיעה אמורה לקחת כמה שעות בודדות, הוא יצא יום לפני בכדי להספיק להגיע בשישי בבוקר להכנות לשבת קודש. אך לרוע מזלו, הנסיעה התעכבה בדרך בשל מזג האוויר הסוער. בנוסף הוא גם טעה בדרך. השמש שקעה ובגלל מזג האוויר והחושך העגלה נאלצה לעצור בלילה. בבוקר של שישי מזג האוויר נעשה עוד יותר סוער. העגלה בקושי התקדמה בשל הבוץ והרוח. החסיד נחרד בליבו, מה יעשה? היכן יעביר את שבת קודש? הוא האיץ בסוסים לדהור. השמש היתה בשקיעתה. עוד דקה שבת, החסיד רואה כבר ממרחק את העיר ומתקרב אליה. החסיד נכנס לעיר, חצי דקה לפני שבת קודש. מושפל, בלי הכנה לשבת קודש, בלי מקווה לפני שבת. כל השבת עמד בפניה מבוייש ומיוסר. לא היה בו האומץ לבוא ולהגיד שלום לרבו הבעל שם טוב מרוב בושה. גם הבעל שם טוב שהיה רגיל לבוא ולהקדים לו שלום העדיף השבת להתעלם ממנו. הוא בחיים לא הרגיש כך בשבת אצל הבעל שם טוב. תמיד כשהגיע למז'יבוז לרבו היה זה מעין הרגשת יום טוב. רק במוצאי שבת שלח הבעל שם טוב לקרוא לו, "כמעט הגעת לחילול שבת" אמר הבעל שם טוב לחסיד. "אך בתפילותי מנעתי זאת ממך. מן השמיים רצו שתרגיש קצת בכאבו של אותו עגלון פשוט שחילל את השבת בשוגג". החסיד הזדעזע עד עמקי נשמתו. רק עתה הבין מדוע סובב הבעל שם טוב את כל העניין בדרך זו. עתה למד כיצד להתייחס ליהודי פשוט הבא לבקש מחילה ודרך תשובה מה' יתברך. ומכאן נלמד לא לצער יהודי, כי צער שיהודי עובר מגיע עד לפני כיסא הכבוד...

כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו !

אנו מעוניינים להפיץ את העלון לעוד מקומות בארץ, כל מי שקורא את העלון ונהנה מהסיפורים, ורוצה שהעלון ימשיך להגיע אליו בכל שבוע, מוזמן לפנות אלינו במייל או בטלפון הכתוב מטה, ואנו בעזרת ה' נדאג שהעלון ישלח אליכם בכל שבוע. וזה הזמן לברך את כל הקוראים המתמידים, שה' ישפיע עליכם שפע, ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם. וברצוני להודות גם לכל מי שמסייע בהפצת העלונים, זכות התורה תגן בעדיכם. שנתבשר בבשורות טובות, ושה' ישלח משיח צדקנו, ויבנה בית המקדש במהרה בימינו אמן ואמן.

להפצת העלון, ולהקדשות לעילוי נשמת או לרפואה, ולזיכוי הרבים פנו למייל:

mahamardaniel@walla.co.il או למספר: 0523458725

" כל הפוסק דבר על חברו, בין אם טוב ורע, על עצמו הוא פוסק".

(הבעל שם טוב הקדוש)

שבת שלום ומבורך